

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010386
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6719010386.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanej V.. Y. L., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák., v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Adriány Považanovej, na verejnom zasadnutí dňa 8. júla 2020, o odvolaniach okresného prokurátora a poškodeného C.. K. V., zastúpeného opatrovníkom U.. L. V., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 19.02.2020, sp.zn. 5T/101/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania okresného prokurátora a poškodeného C.. K. V. v zastúpení opatrovníkom U.. L. V. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Okresný súd Zvolen uznal obžalovanú V.. Y. L. rozsudkom zo dňa 19.02.2020 sp.zn. 5T/101/2019 vinnou zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. h) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 22.11.2018 o 18:35 h v obci K. viedla po B. ulici ako vodička D. zn. F. D. ev. č. K v smere jazdy od T. Z. X. k OD M., pričom na prechode pre chodcov medzi parkoviskom OD M. a budovou Y. a B. č. X nedala prednosť chodcovi C.. K. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. O. XXX/XX, K., ktorý prechádzal cez tento prechod pre chodcov v smere od OD M. k budove Y., a. s., následkom čoho došlo ku kolízii uvedeného D. s chodcom v jazdnom pruhu vozidla X. D., čím porušila dôležitú povinnosť uvedenú v ustanovení § 4 ods. 1 písmeno e, f) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a poškodenému C.. K. V. spôsobila pomliaždenie mozgu v čelovej časti obojstranne, zlomeninu čelovej kosti s vtláčením úlomkov, podpavúčnicové vnútrolebečné krvácania, pomliaždenie drieku s kivnými podliatinami, krvácanie podmozgové obaly, zlomeninu hornej steny hornej steny očné vpravo, zlomeninu prednej steny hornej čeľuste vpravo, zlomeninu voštinovej a klinovej kosti, zlomeninu lebečnej spodiny, zlomeninu lónovej a bedrovej kosti, zlomeninu tela driekového stavca G. zlomeninu priečných výbežkov G G G. vpravo, poranenie močového mechúra, roztrhnutie pľúc obojstranne, poúrazové krvácanie hrudníka, poúrazovú akútnu respiračnú insuficienciu, poranenie P. s hnisavým zápalom, poranenie prednej steny brucha - epicystostómia s dobou liečenia a PN v trvaní 4-5 mesiacov.

Za to obžalovanej uložil podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j), 1), § 38 ods. 2, ods. 3, § 46 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona jej určil skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanej uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere tridsaťšesť mesiacov. O uplatnených nárokoch na náhradu škody rozhodol podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku tak, že poškodených C.. K. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX/XX, K. a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., so sídlom Panónska cesta 2 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podali včas t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolania okresný prokurátor a opatrovník poškodeného C.. K. V., U.. L. V.. Okresný prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania zo dňa 20.02.2020, ktoré bolo súdu prvého stupňa doručené 24.02.2020, namietal

nesprávnosť výroku o náhrade škody súdu prvého stupňa. V tej súvislosti zvýraznil obsah ust. § 287 ods. 1 Tr. por. a § 46 ods. 1 Tr. por. V posudzovanej trestnej veci bol vypracovaný znalecký posudok z odboru zdravotníctva - odvetvia chirurgie, traumatológie, v ktorom znalec popísal vzniknuté zranenia u poškodeného C.. K. V. a zároveň aj v zmysle platného zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia vyčíslil bodové hodnotenie s finančným zdôvodnením bolestného vo výške 51 039 Eur. Samotný poškodený, prostredníctvom svojho opatrovníka U.. L. V., pri výsluchu zo dňa 13.6.2019 žiadal náhradu spôsobenej škody vo forme bolestného ktoré utrpel jeho otec poškodený C.. K. V., a to vo výške 51 039 Eur tak, ako to určil znalec v znaleckom posudku. Nahradiť uvedenú škodu opätovne žiadal aj na hlavnom pojednávaní dňa 19.2.2020, pričom uviedol, že doposiaľ nebola škoda uhradená ani z poisťky obžalovanej. V prípravnom konaní bola vypočítaná aj L.. R. U. ako splnomocnený zástupca poškodenej VŠZP a.s., ktorá si taktiež uplatnila náhradu škody za poskytnutú zdravotnú starostlivosť ich poisťencovi C.. K. V. a to vo výške 26 836,11 Eur, pričom v rámci dokazovania doložila do spisu aj presné vyčíslenie uvedených nákladov. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody musia byť splnené zákonné podmienky, a to v súlade s ustanovením § 46 ods. 3 Tr. poriadku. Poškodený tak musí urobiť riadne a včas. Za včasné uplatnenie nároku na náhradu škody sa považuje uplatnenie nároku najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania, čo znamená, že je tak potrebné vykonať v zásade do záverečného preštudovania vyšetrovacieho spisu. Prokurátor vzhľadom na tieto skutočnosti vyslovil názor, že poškodení si riadne a včas uplatnili svoj nárok na náhradu škody. Nič nebránilo súdu prvého stupňa rozhodnúť v zmysle ust. § 287 ods. 1 Tr. poriadku a uložiť obžalovanej V.. Y. L. povinnosť uhradiť vzniknutú škodu. Nebolo potrebné na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by presahovalo potreby trestného konania a ktoré by toto konanie predĺžilo. Škoda bola bez pochyb riadne vyčíslená. Pokiaľ mal súd zato, že plniť má príslušná poisťovňa z povinného zmluvného poistenia motorového vozidla, je na mieste uviesť, že zmluvný vzťah vyplývajúci z PZP je len medzi vlastníkom, držiteľom motorového vozidla a poisťovňou. Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve. Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovňa za neho nahradila poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu, pričom ustanovenia § 287 a § 288 Tr. poriadku nestanovujú povinnosť súdu odkázať poškodených s nárokom na náhradu škody na civilný proces v prípade spôsobenia škody pri dopravných nehodách a následného hradenia škody poisťovňami z PZP. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o náhrade škody s tým, aby vo veci rozhodol sám a obžalovanej V.. Y. L. uložil povinnosť nahradiť spôsobenú škodu.

Pokiaľ podal proti rozsudku okresného súdu odvolanie aj opatrovník poškodeného U.. L. V., toto zdôvodnil prakticky zhodne s obsahom odvolania prokurátora, nestotožnil sa s výrokom okresného súdu o odkázaní poškodeného na civilný proces, nárok ako opatrovník poškodeného včas a riadne uplatnil v zmysle § 46 ods. 3 Tr. por., náhrada škody bola znalcom vyčíslená z titulu bolestného sumou 51.039 Eur. Pokiaľ okresný súd dôvodil plnením zo strany poisťovne, v tejto súvislosti tento odvolateľ argumentoval tým, že poškodený nie je v žiadnom vzťahu s poisťovňou, naopak, obžalovaný v takom vzťahu je, v tomto vzťahu môže aktívne vystupovať, škodu môže uhradiť aj sám, prípadne nad rámec plnenia poisťovne. Zároveň zvýraznil aj novelizované ustanovenie § 287 ods. 1 Tr. por., ktoré obligatórne ukladá súdu povinnosť rozhodnúť o uplatnenom nároku na náhradu škody, a to vždy, ak je táto škoda súčasťou popisu skutku. Podľa názoru tohto odvolateľa okresnému súdu nič nebránilo v tom, aby o nároku poškodeného rozhodol postupom podľa § 287 ods. 1 Tr. por. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o náhrade škody s tým, aby vo veci rozhodol sám v intenciách jeho odvolania.

Obsahom trestného spisu je aj vyjadrenie obžalovanej V.. Y. L. k obsahu odvolania prokurátora a tiež jej vyjadrenie k obsahu odvolania poškodeného v zastúpení opatrovníkom.

Pokiaľ sa obžalovaná písomne vyjadrila prostredníctvom svojej obhajkyne k odvolaniu okresného prokurátora, primárne vyslovila nesúhlas s jeho argumentáciou, považujúc toto odvolanie za nedôvodné. Podľa jej názoru rozhodol okresný súd napadnutým rozsudkom o náhrade škody správne. Zvýraznila to, že v zmysle rozhodovacej praxe súdov je súd pri rozhodovaní o náhrade škody povinný aplikovať príslušné hmotnoprávne predpisy, okrem iných teda i obsah ust. § 441 Občianskeho zákonníka. V zmysle jeho obsahu, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne, ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám. V tejto súvislosti zvýraznila závery zadováženého znaleckého posudku organizácie Znalex, s.r.o., z obsahu ktorých vyplynulo, že poškodený mohol zabrániť dopravnej nehode. Obžalovaná by nehode zabránila zastavením pred miestom zrážky, pri dodržaní rýchlosti 32km/h a nižšej. Ak ona mala vzhľadom k okolnostiam takúto rýchlosť dodržať, potom technickou príčinou nehody bola jazda rýchlosťou vyššou, než bola povolená a primeraná.

Ak obžalovaná nemala povinnosť takúto rýchlosť dodržať, potom technickou príčinou nehody bolo to, že poškodený vytvoril svojím pohybom po priechode pre chodcov obžalovanej prekážku, pred ktorou nedokázala zastaviť. Zo záverov tohto znaleckého posudku teda vyplynulo, že ku vzniku škody došlo spoluzavinením poškodeného, ktoré týmto písomným vyjadrením ona namieta. Určenie miery, do akej poškodený spoluzodpovedá za vznik škody, si vyžaduje vykonanie ďalšieho dokazovania, presahujúce potreby trestného stíhania a toto by trestné konanie predĺžilo. V ďalšej časti svojho vyjadrenia obžalovaná tiež namieta dve položky v bodovom ohodnotení znalcom U.. N., a to 8.18a2 a položka 9.8, keď tu došlo podľa jej názoru k duplicitnému ohodnoteniu poškodenia zdravia C.. V.. Aj v tejto súvislosti by sa vyžadovalo vykonať ďalšie dokazovanie. Vzhľadom na tieto argumenty preto navrhla odvolanie prokurátora zamietnuť.

Obžalovaná prostredníctvom obhajkyne doručila súdu aj písomné vyjadrenie k odvolaniu poškodeného, v zastúpení jeho opatrovníkom, vyslovila nesúhlas s jeho argumentáciou v odvolaní, považujúc toto za nedôvodné. Opäť poukázala na povinnosť súdov pri rozhodovaní o náhrade škody v adhéznom konaní aplikovať hmotnoprávne predpisy, taktiež zvýraznila spoluzavinenie poškodeného, a tak aj priamo pomerné znášanie vzniku škody. Aj v tomto prípade zvýraznila závery písomného znaleckého posudku č. 130/2019 z 13.03.2019, vypracovaného organizáciou Znalex, s.r.o., keď poškodený podľa týchto záverov mohol zabrániť dopravnej nehode. Svojím pohybom po priechode pre chodcov vytvoril pre ňu prekážku, pred ktorou už nedokázala zastaviť. Dokazovanie v naznačenom smere presahuje potreby trestného konania a toto by predĺžilo. Tiež zvýraznila duplicitné bodové ohodnotenie znalcom U.. N. v položkách konkretizovaných vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora. Záverom tohto vyjadrenia navrhla odvolanie poškodeného v zastúpení opatrovníkom zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolaní okresného prokurátora a poškodeného C.. K. V. v zastúpení opatrovníkom U.. L. V. podľa § 317 ods. 1/ Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tieto odvolatelia podali odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že tieto odvolania neboli dôvodne podané.

Krajský súd o oboch odvolaniach vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti V.. Y. L.. Pred začiatkom verejného zasadnutia jej obhajkyňa doručila senátu písomný súhlas obžalovanej s vykonaním verejného zasadnutia v jej neprítomnosti a vzhľadom na to, že na taký postup boli splnené procesné podmienky, aj zástupca krajského prokurátora navrhol vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovanej V.. Y. L..

Najskôr je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa prejednávaneému prípadu venoval náležitú pozornosť. V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 19.02.2020 vykonal výsluch obžalovanej V.. Y. L., ktorá nepoprela spáchanie stíhaného skutku, na samosudcom položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedala samostatne kladne a potom, ako také jej vyhlásenie navrhol prokurátor prijať, rozhodol samosudca uznesením v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. s tým, že vyhlásenie obžalovanej prijíma a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná nepoprela spáchanie skutku, nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s prípadným výrokom o treste, náhrade škody alebo o ochrannom opatrení. Na podklade tohto rozhodnutia potom samosudca okresného súdu za splnenia procesných podmienok ust. § 268 ods. 2 Tr. por. prečítal obsah písomného znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetia chirurgie a traumatológie, U.. P. N., podľa § 269 Tr. por. a § 253 ods. 2 Tr. por. prečítal obsah jednotlivých listinných dôkazov, a to evidenčnú kartu vodiča, výpis evidencie priestupkov, odpis registra trestov, týkajúci sa osoby obžalovanej a vyčíslenie škody (č.l. 223). Na základe takto vykonaného dokazovania potom súd prvého stupňa dospel k správnym nielen skutkovým, ale i právnym záverom v tom smere, že obžalovaná dňa 22.11.2018 vo večerných hodinách poškodenému C.. K. V. z nedbanlivosti spôsobila ťažkú ujmu na zdraví a taký čin spáchala závažnejším spôsobom konania, a to porušením dôležitej povinnosti uloženej jej podľa zákona. Vzhľadom na obsah podaných odvolaní prokurátora a opatrovníka poškodeného sa žiada stručne konštatovať, že napadnutý rozsudok nadobudol dňa 06.03.2020 právoplatnosť vo výroku o vine a uloženom treste.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, ktorým okresný súd poškodených C.. K. V. a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s. Bratislava s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces postupom podľa §

288 ods. 1 Tr. por., tento súd prvého stupňa zdôvodnil nasledovne. Primárne zvýraznil obsah ustanovení Zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu, spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a to konkrétne § 4 ods. 1,2,4, § 5 ods. 1 písm. d), § 5 ods. 2, § 10 ods. 3, 4, § 11 ods. 7, 10, § 15 ods. 1 tohto zákona a tiež poukázal na obsah ust. § 440 a § 823 OZ. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že z povinného zmluvného poistenia sa poškodenému hradí škoda na zdraví (teda bolestné, prípadne sťaženie spoločenského uplatnenia), škoda vzniknutá poškodením vecí (teda škoda spôsobená na motorovom vozidle), a ušlý zisk. Taktiež sa z povinného zmluvného poistenia (ďalej PZP) hradia uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, teda prípadné uplatnené nároky na náhradu škody z titulu vynaložených liečebných nákladov na ošetrovanie poškodeného (v prípade zdravotných poisťovní), ako aj prípadné uplatnené nároky na náhradu škody z titulu vyplatených nemocenských dávok (v prípade Sociálnej poisťovne). Z PZP sa teda v zmysle zákona hradia všetky nároky na náhradu škody uplatnené všetkými poškodenými, ktorí v prípade ublíženia na zdraví v súvislosti s vedením motorového vozidla prichádzajú do úvahy. Z citovaných zákonných ustanovení ďalej vyplýva, že náhradu škody uhradza poisťovateľ (teda príslušná poisťovňa, s ktorou má obžalovaný uzatvorenú zmluvu o PZP) poškodenému, pričom poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Poškodený si teda môže právo na náhradu škody uplatniť buď u osoby, ktorá zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (prevádzkovateľ a vodič), alebo priamo u poisťovateľa škodcu (§ 15 PZP), alebo u škodcu a jeho poisťovateľa súčasne. Poškodený má v prípade priameho nároku dôkaznú povinnosť o tom, že za škodu zodpovedá škodca, ktorý je poistený u žalovaného poisťovateľa (právny základ pre plnenie poisťovateľa) a musí poisťovateľovi preukázať výšku škody. V tejto súvislosti je potrebné akcentovať, že pre uplatnenie nároku postačuje, ak z vykonaného dokazovania v trestnom konaní vyplýva dostatočne odôvodnený záver o zodpovednosti konkrétnej osoby (v tomto prípade teda výpoveď obžalovanej v prípravnom konaní, znalecký posudok a pod.), v konečnom dôsledku potom napr. výrok o vine v rozsudku vo veci samej, alebo výrok z unesenia o podmiennečnom zastavení trestného stíhania.

V ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku vo vzťahu k uplatneným nárokom na náhradu škody prvostupňový súd poukázal na obsah uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/256/2012 zo dňa 17.10.2013, podľa obsahu ktorého poisťovateľ vykonávajúci PZP má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody rovnaké právne postavenie ako osoba, ktorá škodu priamo spôsobila. Poškodený môže priamo od neho požadovať na súde alebo mimo neho náhradu škody. Právo poškodeného na uspokojenie jeho nároku na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi, s ktorým škodca uzavrel poistnú zmluvu, je z tohto dôvodu najvyššou formou ochrany poškodeného. Poškodený nemusí požadovať náhradu škody najskôr od škodcu, môže ho „obísť“ a domáhať sa (aj žalobou podanou v občianskom súdnom konaní) náhrady škody priamo proti poisťovateľovi, je však povinný preukázať svoj nárok, t.j. všetko to, čo by inak bolo povinnosťou poisteného: škodu (§ 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z.), vznik poistnej udalosti (§ 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka), príčinnú súvislosť medzi poistnou udalosťou a vznikom škody (§ 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 381/2001 Z.z.), ako aj skutočnosť, že k škode došlo v čase trvania poistenia (§ 4 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z.). S poukazom na uvedené vyslovil okresný súd záver, že poškodení si už mohli uplatniť nárok na náhradu škody priamo u príslušnej poisťovne bez toho, aby čakali na právoplatné rozhodnutie vo veci samej, keď už z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní bolo zrejmé, kto v tomto prípade škodu spôsobil, a teda za ňu aj zodpovedá (teda obžalovaná). Už v prípravnom konaní bola aj výška spôsobenej škody jednoznačne preukázaná, a to vypracovaným znaleckým posudkom ohľadne bolestného, ako aj vyčíslením vynaložených liečebných nákladov. V zmysle zákona je pritom poisťovňa povinná poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa, nemusí teda čakať na právoplatné rozhodnutie súdu o výške náhrady škody. V prípade sporných otázok súvisiacich s poistným plnením ešte pred právoplatným rozhodnutím súdu vo veci samej, sú OČTK povinné poskytnúť poisťovní na požiadanie údaje o dopravnej nehode v rozsahu podľa osobitného predpisu, alebo sú povinné umožniť poisťovní nahliadať do spisu a vyhotovovať z neho výpisy vo veci týkajúcej sa škodovej udalosti.

V prípade, ak by súd v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovanú k povinnosti nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, došlo by k situácii, že poškodení by mali exekučný titul priamo vo vzťahu ku obžalovanej, teda by bola povinnou v prípade vedeného exekučného konania, pričom poisťovňa by v zmysle § 5 ods. 1 písm. d), ods. 2 ZPZP mohla odmietnuť poistné plnenie (napr. ak

by sa obžalovaná zaviazala uhradiť škodu nad rámec ustanovený osobitnými predpismi alebo nad rámec právoplatného rozhodnutia súdu o náhrade škody, alebo na základe rozhodnutia súdu, ktorým bola schválená dohoda účastníkov konania, ak poisťovateľ nebol jedným z týchto účastníkov, alebo ak by napr. obžalovaná bez súhlasu poisťovne uznala povinnosť nahradiť škodu alebo jej časť nad rámec poistného plnenia, ktoré by inak poisťovňa bola povinná poskytnúť podľa ZPZP). Preto ani výška spôsobenej škody v prípade ublíženia na zdraví v súvislosti s dopravnou nehodou nebýva súčasťou skutkovej vety podanej obžaloby - inak by musel súd ex lége uložiť obžalovanej povinnosť nahradiť poškodeným spôsobenú škodu. V prípade rozhodovania o náhrade škody v adhéznom konaní by preto mal súd ako účastníka konania na túto časť trestného konania prizvať príslušnú poisťovňu, s ktorou má obžalovanú uzatvorenú poistnú zmluvu. Rovnako tak by mohlo dôjsť k situácii, že v čase do vyhlásenia rozsudku, resp. nadobudnutia právoplatnosti takého rozsudku, by poisťovňa už realizovala poistné plnenie vo vzťahu k poškodenému, ale rovnako tak aj po právoplatnosti takého rozsudku, ale obžalovaná by vo výroku rozsudku bola zaviazaná k povinnosti nahradiť škodu, teda by bola stále povinnou v rámci exekučného titulu. Preto odkázanie poškodených s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces (pokiaľ si neuplatnili už nárok na náhradu škody voči poisťovni v prípravnom konaní v zmysle vyššie uvedeného zákonného postupu), sa v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení javí ako procesné „najčistejší“ spôsob. V prípade rozhodnutia o povinnosti obžalovanej nahradiť poškodeným spôsobenú škodu v rámci trestného konania by bol totiž civilný súd týmto "výrokom viazaný, preto by výšku škody nemohol ani modifikovať, a teda aj prípadné ďalšie nároky na náhradu škody by sa javili ako sporné (napr. objavenie sa trvalých následkov, dodatočne zistená škoda na ďalších veciach poškodených pri dopravnej nehode a pod). V rámci civilného konania potom bude súd konať ako s účastníkmi konania s poškodenými, obžalovanou a najmä poisťovňou, s ktorou má obžalované uzatvorenú poistnú zmluvu. V zmysle zákona má potom zase poisťovňa právo regresu voči obžalovanej, ktorá škodu spôsobila. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/54/2009 zo dňa 31.08.2010, poisťovňa má (podľa § 12 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z.) nárok na náhradu poistného plnenia, okrem poistníka, proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila. Poisťovňa má teda právo postihu aj proti osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia, t. j. aj proti vodičovi motorového vozidla. Právny poriadok pritom nie vždy ukladá povinnosť nahradiť škodu tej osobe, ktorá ju konkrétne spôsobila. Práve za účelom ochrany poškodeného sa priznáva nárok na náhradu škody tomu, u koho je väčší predpoklad, že bude schopný uspokojiť nárok na náhradu škody, teda v takýchto prípadoch poisťovňa. Ak je jedna osoby povinná nahradiť škodu spôsobenú inou osobou, má voči tejto osobe postih (§ 440 OZ). V prejednávacom prípade teda bude spôsobenú škodu hradíť poisťovňa, ktorá si vo vzťahu k obžalovanej môže následne uplatniť postih, a to aj na základe výroku o vine z tohto rozsudku. Pokiaľ by teda súd v rámci adhézneho konania chcel zaviazat obžalovanú k povinnosti nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, musel by do konania ako účastníka prizvať poisťovňu, s ktorou má obžalovaná uzatvorenú poistnú zmluvu (v zmysle § 5 ods. 1 písm. d) ZPZP), musel by zisťovať obsah samotnej poistnej zmluvy uzatvorenej medzi obžalovanou a poisťovňou, skúmať všeobecné obchodné podmienky za účelom zistenia maximálneho poistného krytia, aby sa odstránilo riziko, že poisťovňa odmietne plniť za obžalovanú, v prípade, ak by napr. vyčíslené liečebné náklady neboli konečné, musel by vykonať aj dokazovanie k výške takto uplatnenej škody, tiež by musel zisťovať, či do budúca nehrozia poškodenému nejaké ďalšie trvalé následky z titulu spôsobenej škody na zdraví, čo je podľa názoru súdu ďalšie pomerne rozsiahle dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predžilo by ho. Opatrovník poškodeného C.. K. V. v dôvodoch svojho odvolania argumentoval primárne obsahom písomného znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva - chirurgie a traumatológie, U.. P. N.. Z jeho záverov je zistiteľné, že C.. K. V. pri dopravnej nehode utrpel zranenia, ktoré znalec charakterizoval ako ťažké, a to zlomeninu čelovej kosti impresívneho typu, zmliaždenie mozgu v čelovej, spánkovej a temennej oblasti, zakrvácanie do čelovej, temennej, spánkovej i záhlavovej oblasti - podpavúčnicové krvácanie, vnútrolebečné krvácanie - pod mozgové obaly - subdurálne krvácanie, zlomeninu vnútornej steny očnénice vľavo, zlomeninu voštinovej kosti, zlomeninu klinovitej kosti, zlomeninu hornej čeluste vpravo, zlomeninu lebkovej bazy, zmliaždenie - roztrhnutie parenchýmu pľúc, zlomenie horného i dolného ramena lónovej kosti vpravo, zlomeninu krídla krížovej kosti vpravo liečenú operačne, zlomeninu tela driekového stavca G., zlomeninu priečných výbežkov driekových stavcov G G G. vpravo, odštiepenie hornej hrany bedrovej kosti vpravo - crista ilica, početné zmliaždenia s krvnými podliatinami v driekovej oblasti, zmliaždenie močového mechúra a poranenie P., akútnu respiračnú insuficienciu, zmliaždenie a škrabanec na čele, a fluidothorax - tekutina v dutinách hrudníka obojstranne, pričom znalec tieto zranenia ohodnotil na 2.675 bodov, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje bolestné vo výške 51.039,- Eur. Znalec dobu liečby stanovil na 4 - 5 mesiacov, pričom zranenia zanechajú na poškodenom trvalé následky vo forme invalidizácie, v potrebe celodennej starostlivosti.

V reakcii na odvolacie dôvody prokurátora a opatrovníka poškodeného krajský súd zdôrazňuje, že si v celom rozsahu osvojil argumentáciu prvostupňového súdu v naznačenom smere a bolo by nadbytočné ju na tomto mieste a v tomto rozhodnutí znovu opakovať. Nad rámec dôvodov okresného súdu sa žiada poukázať na obsah písomného znaleckého posudku zadováženého v štádiu prípravného konania, ktorý bol vypracovaný znaleckou organizáciou Znalex s.r.o. Zvolen (č.l. 51 až 96), keď v tejto súvislosti nemožno bez povšimnutia ponechať ani obsah písomných vyjadrení obžalovanej (prostredníctvom jej obhajkyne) k odvolaniam okresného prokurátora a opatrovníka poškodeného U.. L. V., ktoré sú uvedené vyššie v tomto rozhodnutí. Pokiaľ znalecká organizácia analyzovala priebeh posudzovanej dopravnej nehody, v tejto súvislosti bol vyslovený záver, že poškodený ako chodec sa rozhodol prechádzať cez vozovku s tromi pruhmi v čase, keď mu zľava aj sprava prichádzali vozidlá. Vzájomná poloha vozidiel a chodca, osvetlenie vozidiel a mokrá vozovka za tmy spôsobili, že vodička vozidla zn. X. D. (obžalovaná) mohla spozorovať pohyb chodca bez reflexných prvkov prívratných k vozidlu až v čase, keď začal vchádzať do jej jazdného pruhu. V čase zrážky bola rýchlosť vozidla obžalovanej približne 44km/h. Z vyšetrovacieho pokusu a videozáznamov sledovacieho zariadenia vyplynulo, že obžalovaná ako vodička nebola schopná zreteľne rozpoznať chodca bez reflexných prvkov a s nesprávne umiestnenými reflexnými prvkami. Ako vodička nemala dôvod na skoršiu reakciu ako pri dopravnej nehode. Zabránila by jej iba pohybom, rýchlosťou menšou ako 32km/h. Ak by teda mala vzhľadom k okolnostiam takúto rýchlosť dodržať, potom technickou príčinou nehody bola jazda vyššou rýchlosťou než bola povolená a primeraná. Ak túto povinnosť nemala, potom technickou príčinou nehody bolo to, že chodec vytvoril svojím pohybom po priechode pre chodcov vodičke vozidla zn. X. D. prekážku, pred ktorou nedokázala zastaviť. V mieste prechodu pre chodcov sa nenachádzalo bodové osvetlenie tohto priechodu, je tam iba verejné osvetlenie. Toto bodové osvetlenie priechodu pre chodcov by dávalo obžalovanej presnú informáciu o polohe priechodu pre chodcov a zvýšilo by možnosť rozpoznania pohybu chodca vodičkou za zlých poveternostných podmienok a tým by zlepšilo možnosti zabránenia dopravnej nehody obžalovanou ako vodičkou vozidla zn. X. D. skoršou reakciou aj z maximálne povolenej rýchlosti 50km/h. Vychádzajúc z vyššie konštatovaných záverov tohto znaleckého posudku potom obstála aj argumentácia obžalovanej v jej písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora a z pohľadu krajského súdu potom postupoval prvostupňový súd správne, pokiaľ oboch poškodených s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces z dôvodov, ktoré sú uvedené vyššie, rešpektujúc obsah ust. § 288 ods. 1 Tr. por. S poukazom na uvedené rozhodol krajský súd o odvolaniach okresného prokurátora a poškodeného C.. K. V. v zastúpení opatrovníkom U.. L. V. spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia a tieto v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.